آرمان ملی
armanmeli.ir
سال پنجم
شماره ۱۳۱۷
چهارشنبه
۱۴۰۱•۰۴•۱۵
۰۶ ذی‌الحجه ۱۴۴۳/ ۰۶ جولای ۲۰۲۲

عکس: آرمان‌ملی /فاطمه فتاحی

گفت‌وگوی «آرمان ملی» با دکتر عبدالحسین مختاباد درباره مسائل فرهنگی کشور:

برخی تصمیم‌گیران جامعه با هنر مشکل دارند

- هنر یک بار مصرف در جامعه جولان می‌دهد
- هنر ایران دچار آنارشیسم شده است
- بودجه موسیقی حتی به اندازه قیمت یک آپارتمان ۱۰۰ متری در شمال شهر تهران نیست
- جامعه از حمایت از هنر واقعی سرباز زده است
- دولت‌ها نگاه یتیم‌واری به مسائل فرهنگی داشته‌اند
- مدیران فرهنگی نقش سرعت‌گیر را در مسائل فرهنگی داشته‌اند

آرمان ملی- احسان انصاری: «دولت به چه میزان نسبت به مسائل فرهنگی و هنری اهتمام داشته و در طول یک سال گذشته چه برنامه‌ای برای فرهنگ و هنر داشته است؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سوال و بررسی وضعیت فرهنگی و هنری در دولت با دکتر عبدالحسین مختاباد، خواننده برجسته کشور و عضو سابق شورای شهر تهران گفت‌وگو کرده است. مختاباد در این گفت‌وگو گفت: «واقعیت ماجرا این است که برخی که در مراکز تصمیم گیری وجود دارند با هنر مشکل دارند. برای این عده نیز تفاوتی نمی‌کند که چه کسی رئیس جمهور باشد. برای این عده تفاوتی بین خاتمی، احمدی نژاد، روحانی و رئیسی وجود ندارد. هنگامی که مشاهده می‌کنید بودجه موسیقی کشور حتی به اندازه قیمت یک آپارتمان ۱۰۰ متری در شمال شهر تهران نیز نمی‌شود چه انتظاری می‌توان از موسیقی کشور داشت؟» در ادامه ماحصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

دولت در آستانه یک سالگی قرار دارد. در طول این یک سال دولت از نظر فرهنگی و اجتماعی چه برنامه‌ای داشت و به چه میزان موفق شد برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی را محقق کند؟

براساس آمارهای رسمی که در کشور اعلام می‌شود و نه فضای مجازی و شبکه‌های معاند درصد بالایی از مردم زیر خط فقر زندگی می‌کنند. طبیعی است که در چنین شرایطی جامعه از نظر فرهنگی و اجتماعی با چالش‌هایی مواجه می‌شود. واقعیت این است که حتی زمانی که وضعیت اقتصادی دولت‌ها خوب هم بوده نگاه یتیم واری به مسائل فرهنگی داشته‌اند. در شرایط کنونی که وضعیت اقتصادی دولت خوب نیست توجه به مسائل فرهنگی و هنری کمتر می‌شود. تنها اتفاقی که در زمینه فرهنگی رخ می‌دهد برگزاری کنسرت‌هایی است که سهم ناچیزی از مسائل فرهنگی جامعه را به خود اختصاص می‌دهد و در مقابل همه چیز فراموش شده است. تنها در چنین شرایطی نقش دولت‌ها را می‌توان احساس کرد اما آنجا که نیاز به حمایت و کمک به جامعه هنری و فرهنگی جامعه وجود دارد دولت‌ها به رسالتی که در مقابل جامعه فرهنگی دارد به خوبی عمل نمی‌کنند.

> در طول چهل سال گذشته اگر به بودجه‌های فرهنگی کشور نگاه کنیم متوجه می‌شویم که در این زمینه با چالش‌هایی مواجه هستیم. براساس آمارهایی که من در اختیار دارم سهم هر ایرانی از فضای فرهنگی مانند سالن‌ها و مراکز فرهنگی تنها یک تا دو سانتیمتر بوده است

شما معتقدید دولت در زمینه فرهنگی برنامه نداشته است؟

دولت از ابتدای شکل گیری تاکنون برنامه‌ای چندانی برای مسائل فرهنگی و اجتماعی ارائه نداده است و همه انرژی و وقت خود را صرف مسائل اقتصادی کرده است. این وضعیت تنها در مورد دولت سیزدهم نیز وجود ندارد و درباره بقیه دولت‌ها نیز وجود داشته است. در طول چهل سال گذشته اگر به بودجه‌های فرهنگی کشور نگاه کنیم متوجه می‌شویم که در این زمینه با چالش‌های جدی مواجه هستیم. براساس آمارهایی که من در اختیار دارد سهم هر ایرانی از فضای فرهنگی مانند سالن‌ها و مراکز فرهنگی تنها یک تا دو سانتیمتر بوده است. این وضعیت درباره فضای ورزشی نیز تا حدودی وجود دارد اما نسبت به مراکز فرهنگی وضعیت بهتری دارند. تنها اتفاقی که در وضعیت فرهنگی جامعه رخ داده تلاش‌های فردی هنرمندان بوده و علاقه و دلسوزی که نسبت به این کشور و آب و خاک آن داشته‌اند. سوال اینجاست که در طول ۴۰ سال گذشته چند سالن مناسب موسیقی در کشور ساخته شده است؟ چند سالن سینما ساخته شده است؟ به چه میزان جشنواره‌های معتبر در کشور برگزار شده است؟ تنها جشنواره فجر وجود دارد.

> هرچه سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه هنری کمتر باشد هرچه هم درخت هنر تنومند و قوی باشد در نهایت خشک می‌شود. هنگامی که یک درخت در بیابانی بی‌آب و علف قرار دارد ممکن است با جانفشانی تلاش کند خود را نجات بدهد اما در نهایت شکست می‌خورد و خشک می‌شود.

در بین دو دولت چه تفاوت هایی در زمینه فرهنگی وجود دارد؟

آقای روحانی به اندازه‌ای گرفتاری و دلمشغولی داشت که تنها کاری که در طول هشت سال انجام داد این بود که در طول سال یک افطاری با هنرمندان می‌خورد. واقعیت این است که دولت روحانی نیز در این زمینه اقدام مناسبی انجام نداد. واقعیت ماجرا این است که برخی که در مراکز تصمیم گیری برای هنر وجود دارند با هنر مشکل دارند. برای این عده نیز تفاوتی نمی‌کند که چه کسی رئیس جمهور باشد. برای این عده تفاوتی بین خاتمی، احمدی نژاد، روحانی و رئیسی وجود ندارد. تنها اتفاقی که رخ می‌دهد این است که در ایام انتخابات هنرمندان را در ستادهای انتخاباتی به کار می‌گیرند تا رأی بیشتری به دست بیاورند. هنگامی که مشاهده می‌کنید بودجه موسیقی کشور حتی به اندازه قیمت یک آپارتمان ۱۰۰ متری در شمال شهر تهران نیز نمی‌شود چه انتظاری می‌توان از موسیقی کشور داشت؟ در همه کشورهای جهان هنگامی که یک هنرمند در عرصه جهانی جایزه می‌گیرد و باعث افتخار می‌شود برای وی احترام زیادی قائل می‌شوند. نکته جالب این است هنگامی که این هنرمند به کشور باز می‌گردد برخی به فرودگاه رفته و به وی ناسزا می‌گویند. این در حالی است که همین افرادی که در پشت میز و صندلی‌های مدیریت فرهنگی کشور نشسته‌اند هنگامی که می‌شوند یک هنرمند و یا پیشکسوت فرهنگی در بیمارستان در بستر بیماری است هیچ کاری نمی‌کنند و به عیادت وی نمی‌روند. این رویکردی است که در سال‌های گذشته جامعه فرهنگی و هنری کشور با آن مواجه بوده است. نقش مدیران فرهنگی در چهل سال گذشته ایجابی نبوده و تنها نقش یک سرعت گیر را داشته است.

> هنر ایران در سال‌های اخیر دچار بی‌برنامگی شده است. به همین دلیل نیز خیلی از ایده‌ها و داده‌های هنری را در آثار هنری مشاهده نمی‌کنیم. دیر یا زود ماه عسل کنسرت‌هایی که این روزها برگزار می‌شود هم به پایان می‌رسد و ممکن است یک یا دو سال بیشتر طول نکشد. جامعه امروز از حمایت از هنر واقعی و جدی سرباز زده و در میان عده‌ای از این وضعیت سوءاستفاده می‌کنند و به اهداف خود می‌رسند. این در حالی است که این وضعیت پایدار نیست و پس از مدتی وضعیت برعکس خواهد شد. این یک خطر جدی است و باید نسبت به آن هشدار داد.

آیا کنسرت‌هایی که پس از کرونا برگزار می‌شود پاسخگوی نیازهای جامعه در این زمینه بوده است؟

اینکه مردم از این کنسرت‌ها استقبال می‌کنند و سالن‌ها پر می‌شود جای خوشحالی دارد. البته این اتفاق باعث نمی‌شود که کاستی‌ها را نبینیم. واقعیت این است که هنر ایران در سال‌های اخیر دچار بی‌برنامگی شده است. به همین دلیل نیز خیلی از ایده‌ها و داده‌های هنری را در آثار هنری مشاهده نمی‌کنیم. دیر یا زود ماه عسل کنسرت‌هایی که این روزها برگزار می‌شود هم به پایان می‌رسد و ممکن است یک یا دو سال بیشتر طول نکشد. جامعه امروز از حمایت از هنر واقعی و جدی سرباز زده و در میان عده‌ای از این وضعیت سوءاستفاده می‌کنند و به اهداف خود می‌رسند. این در حالی است که این وضعیت پایدار نیست و پس از مدتی وضعیت برعکس خواهد شد. این یک خطر جدی است و باید نسبت به آن هشدار داد. دلیل اصلی آن این است که در جامعه نسبت به هنر واقعی و فرهیخته سرمایه‌گذاری نمی‌شود و به همین دلیل هنر یک بار مصرف در جامعه جولان می‌دهد. این زنگ خطری است که در آینده جامعه با آن مواجه خواهد شد. من تعجب می‌کنم چگونه ممکن است چنین اتفاقاتی در جامعه رخ بدهد. برخی تنها به دنبال سرگرمی مردم هستند و همین که مشاهده می‌کنند مردم سرگرم هستند بسنده می‌کنند. این در حالی است که من شرایط را در یک پروسه دو ساله به بعد مساعد نمی‌بینم و معتقدم پس از این پروسه زمانی چالش‌ها روز به روز بیشتر خود را نشان خواهد داد.

اگر عملکرد دولت‌ها و دستگاه فرهنگی کشور را کنار بگذاریم هنر نیز دارای رسالتی است که باید نسبت به وضعیت موجود در جامعه حساس باشد و براساس نیازهای جامعه و مطالبات مردم واکنش نشان بدهد. آیا در شرایط کنونی هنر به خوبی رسالت خود را انجام می‌دهد؟

در شرایط کنونی هنر کار خود را انجام می‌دهد. با این وجود ما باید این نکته را در نظر داشته باشیم که در قرن بیست و یکم زندگی می‌کنیم. امروز شرایط اقتصادی و اجتماعی بسیاری از مسائل را به اندیشمندان تحمیل می‌کند. در شرایط کنونی اقتصاد حرف اول را می‌زند. یکی از اساتید برجسته فلسفه کشور عنوان می‌کرد من از اینکه به سمت علم و فلسفه رفته‌ام پشیمان هستم. فردی ممکن است با یک حرکت اقتصادی در روز چند میلیارد به دست بیاورد در حالی که حقوق من استاد دانشگاه در طول سال ممکن است به صد میلیون نیز نرسد. هر چه سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه هنری کمتر باشد هرچه هم درخت هنر تنومند و قوی باشد در نهایت خشک می‌شود. هنگامی که یک درخت در بیابانی بی‌آب و علف قرار دارد ممکن است با جانفشانی تلاش کند خود را نجات بدهد اما در نهایت شکست می‌خورد و خشک می‌شود. وضعیت هنر نیز در کشور ما به همین صورت است. امروز نه دولت‌ها از هنر حمایت می‌کنند و نه جامعه. در چنین شرایطی درخت هنر به هر میزان هم که تنومند باشد در نهایت خشک خواهد شد. امروز افتخار یک اثر هنری به این نیست که به چه میزان هنر در آن به کار رفته است، بلکه آن چیزی که حائز اهمیت است این است که این اثر هنری به چه میزان فروش کرده و درآمد اقتصادی داشته است. این رفتار پوپولیستی که در جامعه ایجاد شده همه چیز را تحت الشعاع قرار داده است. هنرمندی که اثری فاخر دارد و به دلیل اینکه ممکن است فروش نداشته باشد کسی روی آن سرمایه‌گذاری نمی‌کند. آیا یک هنرمند برای اینکه اثر هنری خود را عرضه کند باید خودش سرمایه‌گذاری کند؟ آیا نهاد یا سازمانی وجود دارد که این کار را انجام بدهد؟ در پاسخ باید عنوان کرد چنین حمایت‌هایی صورت نمی‌گیرد. امروز هنرمند کار خود را انجام می‌دهد اما فضایی برای شکوفایی هنری در جامعه وجود ندارد.

> هنر ایران در سال‌های اخیر دچار بی‌برنامگی شده است. به همین دلیل نیز خیلی از ایده‌ها و داده‌های هنری را در آثار هنری مشاهده نمی‌کنیم. دیر یا زود ماه عسل کنسرت‌هایی که این روزها برگزار می‌شود هم به پایان می‌رسد و ممکن است یک یا دو سال بیشتر طول نکشد. جامعه امروز از حمایت از هنر واقعی و جدی سرباز زده و در این میان عده‌ای از این وضعیت سوءاستفاده می‌کنند و به اهداف خود می‌رسند. این در حالی است این وضعیت پایدار نیست و پس از مدتی وضعیت برعکس خواهد شد. این یک خطر جدی است و باید نسبت به آن هشدار داد

یادداشت

رویکرد واقع‌گرایانه ایران در دوحه

محسن پاک‌آیین
تحلیلگر مسائل بین‌الملل

مذاکرات دو روزه دوحه که به دلیل بهانه‌جویی‌های آمریکا، بی‌نتیجه ماند، قاعدتا باید صاحب‌نظران از هر نوع گرایش سیاسی را متقاعد کرده باشد که مانع اصلی عدم دستیابی به نتیجه در مذاکرات هسته‌ای، کاخ سفید است. مواضع غیرمنطقی آمریکا در مذاکرات دوحه و نمایش عجولانه آمریکا و اروپا در شورای امنیت برای مقصر جلوه دادن ایران بعد از نشست دوحه، نشان داد که بایدن هم همچون ترامپ اراده‌ای برای بازگشت به برجام ندارد. از سوی دیگر، مطالبات حرفه‌ای و واقع گرایانه گروه مذاکره کننده و وزارت امور خارجه کشورمان که مبتنی بر ضرورت اجرای مفاد برجام بود، حکایت از باورمندی دستگاه دیپلماسی به ضرورت لغو تحریم‌های ظالمانه از مسیر مذاکره، داشت. نقطه مثبت این مذاکرات سفر دکتر باقری، رئیس گروه مذاکره کننده به مسکو برای مطلع ساختن روسیه از روند مذاکرات و همچنین اطلاع‌رسانی به مقامات چینی از مراجع دیپلماتیک درخصوص مذاکرات دوحه بود. اتحادیه اروپا و آقای بورل سعی داشتند با انتقال مذاکرات به قطر و تبدیل آن به یک فرآیند سه‌جانبه، روسیه و چین را از مدار مذاکرات خارج سازند که با اقدام حرفه‌ای ایران، به نتیجه دلخواه نرسیدند. شواهد نشان می‌دهد که دکتر باقری در این دور از مذاکرات، کوشش می‌کند با رویکردی واقع گرایانه و مورد توافق مقامات عالی نظام، به‌عنوان یک دیپلمات باورمند به لغو تحریم‌ها، مذاکرات احیای برجام را به نتیجه برساند. استفاده از ظرفیت ملی با تشکیل اتاق‌های فکر و مشورت با کارشناسان مجرب، از مظاهر رویکرد متفاوت دستگاه دیپلماسی و گروه مذاکره کننده، برای دستیابی به نتیجه مطلوب است. حضور فعال در نشست دوحه و همچنین تداوم رایزنی با مقامات چین و روسیه برای رسیدن به مواضع مشترک برای متقاعد ساختن آمریکا به اصلاح رویه خود با لغو تحریم‌ها، مطابق با مفاد مندرج در قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل، نشانه باورمندی گروه مذاکره کننده به احیای برجام و تحقق خواسته اکثریت مردم است. تردیدی نیست که در سال ۱۳۹۲، ایران برای لغو تحریم‌ها وارد مذاکره با کشورهای ۱+۵ شد و به همین دلیل محدودیت‌های پیشنهادی در برنامه‌های هسته‌ای خود را پذیرفت. به عبارتی، ایران در قبال تعهد غرب برای رفع تحریم‌های ظالمانه، متعهد به انجام اقدامات فراپادمانی در برنامه‌های هسته‌ای خود شد. متأسفانه به‌رغم رویکرد مثبت و سازنده ایران، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تحت تاثیر دروغ‌پردازی‌های رژیم صهیونیستی با صدور قطعنامه ضدایرانی رویکردی غیرسازنده اتخاذ کرد. بعد از صدور این قطعنامه و ابراز نارضایتی شدید ایران، آقای جوزپ بورل مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، برای جبران مافات به تهران آمد و جهت خروج مذاکرات از بن‌بست، پیشنهاد کرد مذاکرات در کشوری در منطقه و به‌صورت سه‌جانبه (ایران، اتحادیه اروپا، آمریکا) برگزار شود. اما در این مرحله نیز رویکرد منفی و خصمانه آمریکا که حتی مورد نقد نماینده اتحادیه اروپا نیز قرار گرفت، مانع از دستیابی به نتیجه‌ای عادلانه شد. مواضع غیرمنطقی آمریکا در نشست دوحه و دستپاچگی مقامات ارشد این کشور در اتخاذ مواضع رادیکال بعد از نشست، مشخص کرد که چه کشوری مانع اصلی خروج مذاکرات از بن‌بست است. اینک توپ در زمین آمریکاست و جمهوری اسلامی ایرآنکه اولویت خود را بر خنثی سازی تحریم‌ها قرار داده با رویکردی مبتنی بر استغنا و صبورانه، حضور بر سر میز مذاکره را نیز برای تحقق خواسته خود مفید می‌داند. در آینده اگر آمریکا واقع‌بینانه عمل کند و اراده‌ای جدی برای انجام تعهدات برجامی و لغو تحریم‌های ظالمانه، داشته باشد، توافق نهایی دست یافتنی است. در این برهه دلسوزان نظام و افراد باورمند به لغو تحریم‌ها، باید با شناخت رویکرد منفی و غیرسازنده آمریکا، با اتخاذ مواضع متحد در جهت اعمال فشار حداکثری بر آمریکا، به این کشور بفهمانند که علت اصلی برای بی‌نتیجه ماندن مذاکرات است. تردیدی نیست که سیاست اصولی نظام که توسط شورای عالی امنیت ملی تصویب و به تایید رهبر معظم انقلاب رسیده است، اجرای تعهدات ایران مشروط به اجرای کامل تعهدات طرف مقابل و لغو تحریم‌های برجامی و پسابرجامی است. این یک سیاست قطعی و مطالبه عمومی و مبتنی بر تامین منافع مشروع هسته‌ای و غیرقابل تغییر است. نباید فراموش کنیم که آمریکا و اروپا امروز به‌دلیل جنگ اوکراین و نیاز به کاهش قیمت نفت، بیش از ایران به اجرای مفاد مندرج در برجام نیازمند هستند و تداوم رویکرد منطقی، متین و قدرتمندانه ایران در مذاکرات، آمریکا را به واقع‌بینی و لغو تحریم‌ها و دادن تضمین برای تامین منافع اقتصادی ایران وادار خواهد ساخت.

دریچه

اظهارات جدید مقام آمریکایی برای بازگشت به برجام

نماینده ویژه آمریکا در امور ایران می‌گوید مذاکرات دوحه اتلاف وقت بوده است. رابرت مالی در مصاحبه با «رادیو ملی آمریکا» با اشاره به مذاکرات احیای برجام اظهار داشت: اتحادیه اروپا می‌خواست حداقل بار دیگر تلاش کند؛ برای همین دو هیات ایران و آمریکا را به دوحه دعوت کردند با این امید که هیات ایران چیزی نشان دهد، تمایلی نشان دهند. مذاکره کننده ارشد آمریکا با اشاره به مذاکرات دوحه گفت: بیایید گامی به عقب برداریم و ببینیم کجا هستیم؛ اتحادیه اروپا نقشه راهی روی میز گذاشت که بنابر نظر آنها، به یک نتیجه عادلانه برسیم؛ ما گفته‌ایم که آماده‌ایم آن توافق را بپذیریم. وی اضافه کرد: بنابراین برای وقتی ایران می‌گوید آمریکا با مواضع قبلی به دوحه آمده، برای ما قابل فهم نیست؛ ما با مواضعی آمدیم که با بازگشت به برجام سازگار است. وی تصریح کرد: ایران در دوحه درخواست‌هایی روی میز گذاشت که به برجام ربطی ندارد، چیزهایی که قبلا هم می‌خواستند؛ و اروپایی‌ها و ما گفته بودیم که این بخشی از مذاکرات فعلی نیست. وی در پاسخ به این سوال که آیا به نظر می‌رسد ایران دیگر توافق را نمی‌خواهد، گفت: نمی‌خواهم درمورد انگیزه‌های آنان صحبت کنم، ارزیابی ما این است که تصمیم اساسی را نگرفته‌اند که علاقه‌مند به توافق هستند یا نه.

فرارو

ریاض تحت فشار آمریکا و سایر کشورها

بلومبرگ روز دوشنبه گزارش داد، همزمان با افزایش خرید نفت چین از روسیه، ایران قیمت نفت خام خود را کاهش می‌دهد تا با تخفیف‌های شدید مسکو رقابت کند. معامله‌گران کالا به بلومبرگ گفتند که نفت ایران اکنون ۱۰ دلار در هر بشکه کمتر از معیارهای جهانی مانند معاملات آتی برنت است. این نشان دهنده کاهش قیمت ۵ تا ۶ دلاری از فوریه، زمانی که روسیه به اوکراین حمله کرد، است. کشورهای غربی با تحریم صادرات نفت روسیه به این تهاجم واکنش نشان داده‌اند و این امر باعث شده است که مسکو برای یافتن خریداران در بازارهای بین‌المللی، صادرات نفت خام خود را با تخفیف شدید قیمت‌گذاری کند. نفت خام اورال روسیه در حال حاضر زیر ۹۰ دلار در هر بشکه معامله می‌شود. این ۱۸ دلار کمتر از نفت خام WTI و ۲۲ دلار کمتر از نفت خام برنت است که به ترتیب در حدود ۱۰۸ دلار در هر بشکه و ۱۱۱ دلار در هر بشکه در حال نوسان هستند. چین با بارگیری نفت ارزان روسیه از این تخفیف قابل توجه استفاده کرده است. در ماه می، روسیه از عربستان سعودی پیشی گرفت و به بزرگ‌ترین تامین کننده نفت چین تبدیل شد. وی چئونگ هو، معاون بخش پایین دستی ریستاد انرژی، در ماه ژوئن گفت: «این انتظار مبنی بر اینکه صادرات نفت خام روسیه در بازارهای بین‌المللی متوقف شود، محقق نشده است. در عوض، کاهش شدید صادرات نفت خام روسیه باعث شده است که کشتی‌ها به بازارهای جایگزین هدایت شوند.» طبق گفته اداره کل گمرک چین، چین در ماه مه ۲. ۰۲ میلیون بشکه در روز اورال وارد کرده است که افزایش ۵۵ درصدی حجم از ماه می ۲۰۲۱ را نشان می‌دهد. بر اساس گزارش شرکت اطلاعات کالای Kpler، این نیروگاه اقتصادی آسیایی در هر دو ماه می‌و ژوئن بیش از ۷۰۰ هزار بشکه نفت ایران را در روز مصرف کرده است. بر اساس گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، درآمد صادرات نفت روسیه به‌رغم کاهش قیمت‌ها افزایش یافته و در ماه می از ۱۸ میلیارد دلار در آوریل به ۲۰ میلیارد دلار رسیده است. صادرات به هند، که خرید نفت خام روسیه را افزایش داده، به کاهش تاثیر تحریم‌ها کمک کرده است. در ماه مارس، جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، واردات نفت و گاز روسیه را ممنوع اعلام کرد و بریتانیا نیز واردات روسیه را ممنوع کرد. اتحادیه اروپا در دور ششم تحریم‌های خود متعهد به تحریم واردات انرژی از طریق دریا از روسیه شده است.

عربستان سعودی اولین قدرت نفتی جهان است؟

ناتوانی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در افزایش تولید منجر به شک کارشناسان در خصوص ظرفیت تولید نفت این دو غول نفتی شده است. به گفته کارشناسان برای سال‌های متمادی، عربستان سعودی در مورد هر معیار مرتبط با تجارت نفت خود، از مقدار نفت خام گرفته تا سطح ذخایر خود به‌شدت مبالغه کرده است. مشکل عربستان سعودی در حال حاضر این است که ایالات متحده و همه کشورهای بازار توسعه یافته دیگر که اقتصادشان تحت فشار قیمت‌های بالای نفت در حال زجر کشیدن است، ریاض را تحت فشار قرار می‌دهند تا به این ادعاها عمل کند تا قیمت‌های نفت را پایین بیاورد. اگر عربستان سعودی در تمام این سال‌ها در مورد میزان نفتی که می‌تواند تولید کند بزرگنمایی نکرده باشد، مشکلی نخواهد داشت، اما اگر در این خصوص بزرگنمایی کرده باشد با مشکل مواجه خواهد شد. آنچه موجب تعجب جهانیان شده است، افزایش ظرفیت تولید نفت عربستان بدون یافتن هیچگونه میدان نفتی بوده است؛ در آغاز سال ۱۹۸۹، عربستان سعودی مدعی ذخایر اثبات شده نفت ۱۷۰ میلیارد بشکه‌ای بود، اما تنها یک سال بعد و بدون کشف هیچ میدان نفتی جدید، برآورد رسمی ذخایر به نحوی ۵۱. ۲ درصد افزایش یافت و به ۲۵۷ میلیارد بشکه رسید. اندکی پس از آن، دوباره به بیش از ۲۶۶ میلیارد بشکه افزایش یافت، سطحی که تا افزایش جزئی در سال ۲۰۱۷ به کمی بیش از ۲۶۸ میلیارد بشکه ادامه داشت.

نگره

علی صوفی:

دولت بیشتر از گذشته درگیر مذاکرات هسته‌ای است

یک فعال سیاسی اصلاح‌طلب درباره تحقق گره نخوردن اقتصاد به مذاکرات در دولت گفت: دولت اعتقاد داشت که «دولت آقای روحانی اقتصاد و معیشت مردم را به مذاکره هسته‌ای با ۱+۵ گره زد که این کار اشتباهی بود، چون منجر به اوضاع نابسامان داخلی و ریزش شاخص‌های اقتصادی شد، اما ما اقتصاد را به مذاکرات گره نمی‌زنیم.»، اما الان می‌بینیم در هر دو عرصه گره ایجاد شده است. دبیر کل حزب پیشرو اصلاحات بیان کرد: امروز دولت سیزدهم بیشتر از گذشته درگیر مذاکرات هسته‌ای است و بیشتر از گذشته این مذاکرات را طول می‌دهد و برای آن انرژی می‌گذارد، خیلی جاها نیز مسئولان دولت سیزدهم تلویحا و حتی صراحتا گفتند که «این میزان در مذاکرات پیشرفت کردیم و توانستیم این مقدار پول را به کشور برگردانیم، وضعیت تحریم‌ها این طور می‌شود و فروش نفت نیز آن طور خواهد شد.

نکته

ابلاغ آیین‌نامه اجرایی قانون نظام رتبه‌بندی معلمان

معاون اول رئیس‌جمهور آیین‌نامه اجرایی قانون نظام رتبه‌بندی معلمان را امضا و ابلاغ کرد. هیات وزیران در جلسه ۱۸ خرداد ۱۴۰۱، به استناد ماده (۹) قانون نظام رتبه بندی معلمان و به پیشنهاد وزارت آموزش و پرورش، آیین‌نامه اجرایی قانون نظام رتبه بندی معلمان را به تصویب رساند. به موجب آیین‌نامه مذکور، رتبه‌بندی معلمان مطابق قانون نظام رتبه‌بندی معلمان و این آیین‌نامه به منظور افزایش کیفی فرآیند تعلیم و تربیت، اعتلای کرامت و منزلت اجتماعی معلمان، استقرار نظام پرداخت‌ها براساس تخصص و شایستگی‌ها، عملکرد رقابتی معلمان، مهندسی نیروی انسانی، توسعه مستمر و نظام‌مند شایستگی‌های عمومی، تخصصی، حرفه‌ای و تربیتی و کیفیت عملکرد معلمان، تقویت انگیزه و رضایتمندی شغلی و ارتقای تعهد و تقویت هویت حرفه‌ای معلمان براساس نقشه جامع علمی کشور و سند تحول بنیادین آموزش و پرورش اجرا می‌شود.

خبر

گفت‌وگوی معاونان وزرای خارجه ایران و هند

علی باقری، معاون سیاسی وزارت امور خارجه کشورمان با قائم مقام وزارت امور خارجه هند در مورد رفع محدودیت‌های موجود بر سر راه تبادلات تجاری و تکمیل پروژهٔ چابهار به عنوان مرکزیت بندرگاهی و مواصلاتی منطقه گفت‌وگو کردند. در استمرار تماس‌ها و همفکری‌های سیاسی بین مقامات ایران و جمهوری هند، صبح دیروز باقری، معاون سیاسی وزارت امور خارجه کشورمان و وینای میهان کاترا قائم مقام وزارت امور خارجه هند در یک تماس تلفنی به گفت‌وگو و رایزنی پرداختند. رفع محدودیت‌های موجود بر سر راه تبادلات تجاری و تکمیل پروژهٔ چابهار به عنوان مرکزیت بندرگاهی و مواصلاتی منطقه از سوی هند و تسهیل و کمک به انتقال کمک‌های انسان دوستانه هند به مردم افغانستان از مسیر ایران و همچنین همکاری دو کشور در عرصه‌های چندجانبه بین‌المللی از جمله در سازمان ملل و مجموعه‌های منطقه‌ای و موضوعی مانند سازمان همکاری شانگهای و بریکس در شمار سایر موارد قابل توجه در گفت‌وگوهای طرفین بود.